

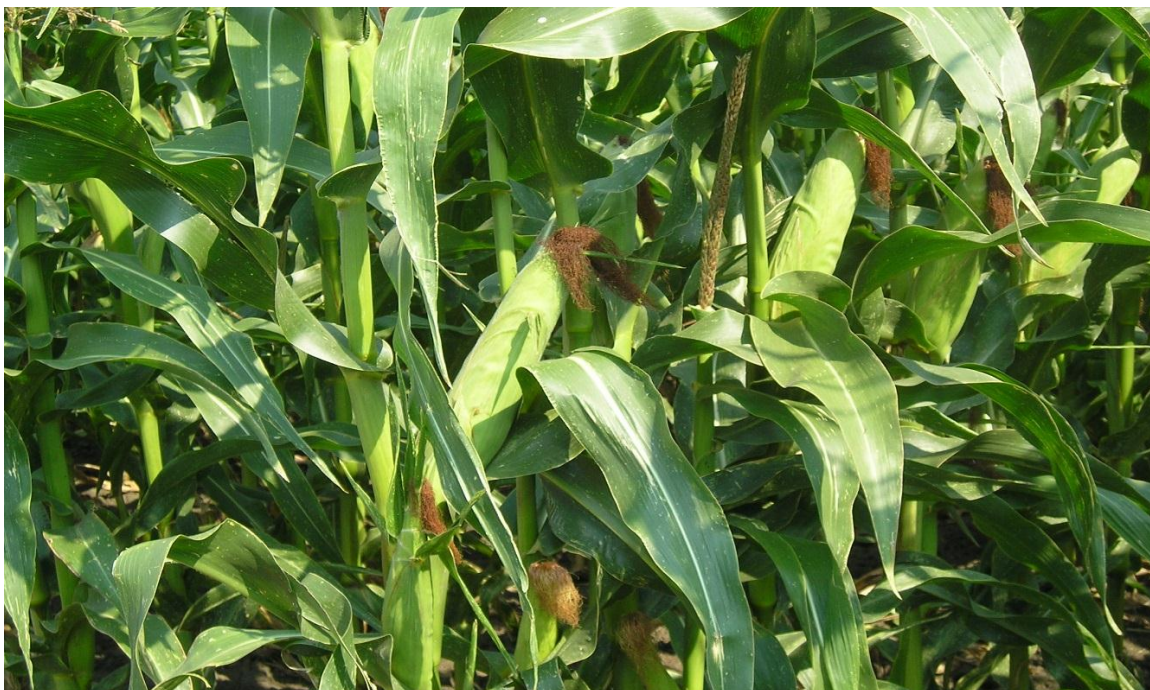
**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ПОЛТАВСЬКА ДЕРЖАВНА АГРАРНА АКАДЕМІЯ**

Матеріали VI науково-практичної інтернет-конференції

«Наукові основи сучасних агротехнологій»

25-26 квітня 2018 року

Полтава

Матеріали VI науково-практичної інтернет–конференції «Наукові основи сучасних агротехнологій»

/ Редкол.: М. Я. Шевніков (відп. ред.) та ін. Полтавська державна аграрна академія, 2018. – 103 с.

У збірнику тез висвітлено результати наукових досліджень, проведених науковцями Полтавської державної академії та інших навчальних і наукових закладів Міністерства освіти і науки України, науково-дослідних установ НААН

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

М. Я. Шевніков - доктор с. – г. наук (відповідальний редактор);

О. А. Антонєць - кандидат с. – г. наук (заступник відповідального редактора);

О. С. Пипко - кандидат с. – г. наук ;

Т.О.Белова - кандидат с. – г. наук ;

С. В. Філоненко - кандидат с. – г. наук .

Рекомендовано до друку вченою радою факультету агротехнологій та екології ПДАА, протокол № 8 від 2 квітня 2018 року

достатньо високим. Отже, вико – вівсяну суміш на сіно доцільно збирати в період цвітіння вики.

Розрахунки рівня рентабельності показали, що при стандартній нормі сівби 1,5 млн/га схожих насінин отримали 268 %, а найменша 259 % - 1,0 млн/га схожих насінин і найбільше 272 % - 2,0 млн/га схожих насінин.

Висновки: 1. Настання фенологічних фаз розвитку вики ярої та вівса в середньому за роки досліджень коливалось у межах 4 – 8 днів.

2. Максимальна врожайність зеленої маси вико–вівсяної сумішки (171 ц/га) була отримано при нормі висіву вики ярої 2.0 млн/га схожих насінин.
3. Найбільша урожайність вики в чистому виді (133ц/га) отримано при нормі висіву вики ярої 2.0 млн/га схожих насінин в середньому за роки досліджень.
4. Розрахунки економічної ефективності показали, що найбільший рівень рентабельності 272 % одержали при нормі висіву 2,0 млн/га схожих насінин, порівнюючи з стандартом, що на 5 % більше.

ЛІТЕРАТУРА

1. Гришин І., Бочкарьова Л., Копилова Л. Змішані зернофуражні посіви // Агроном, №4(10), 2005. – С. 12 – 13.
2. Кукнеш Л.М. Вика. - М.: Агропромиздат, 1989 – 58 с.
3. Середа Н.В. Вика яровая. // Селекция и семеноводство.- 1991.- №4. – С. 41.

УДК 633.88:631.86:631.5

ДОПУСТИМИЙ ПОРІГ НАСИЧЕННЯ ПОЛЬОВИХ СІВОЗМІН СОНЯШНИКОМ

Біленко О.П. кандидат с.-г. наук, ст. викладач

Бараненко С., студентка 4 курсу факультету агротехнологій та екології

Полтавська державна аграрна академія

Зближення посівів соняшнику у сівозміні негативно впливає на баланс поживних речовин у ґрунті, активність мікрофлори, фітосанітарний стан ґрунту та посівів, запаси продуктивної вологи. При цьому значна роль відводиться попередникам та передпопередникам. При високих запасах вологи в ґрунті, застосуванні необхідної норми добрив і пестицидів, використанні високопродуктивних сортів у поєднанні з якісними обробітком ґрунту, посівом та доглядом за посівами концентрацію соняшнику у сівозміні можна

збільшувати. Такі передумови дають можливість запроваджувати спрощені спеціалізовані сівозміни, насичені провідними культурами.

Дослідження проводились на дослідному полі Полтавського інституту АПВ ім. М.І. Вавилова в державному підприємстві "Дослідне господарство "Степне", яке розташоване в центральній частині східного Лісостепу України, майже на умовній межі між північним Степом і південним Лісостепом[1].

Ґрунт – чорнозем типовий малогумусний важкосуглинковий. Цей ґрунт має найсприятливіший грануло – метричний склад, відносно високий вміст гумусу, високу забезпеченість легкодоступними формами елементів мінерального живлення. Такі агрохімічні та агрофізичні властивості забезпечують цьому типові ґрунту, за сприятливих гідротермічних умов, один з найвищих рівнів родючості на Україні.

Результати досліджень свідчать, що найнижча урожайність соняшника - 22,1 ц/га формується за максимального насичення ним сівозміни – до 50 %. Зменшення в сівозміні частки соняшника до 33 % сприяло зростанню продуктивності культури, порівняно з попереднім варіантом, на 2,9 ц/га. В той же час рівень урожайності соняшника на цьому варіанті на 1,2; 2,1 і 2,4 ц/га нижчий, ніж у сівозмінах, насичених культурою, відповідно на 25; 20 і 14,3 %.

Негативний вплив на врожайність насіння соняшнику зумовлювався не тільки підвищенням його частки в сівозміні, а також і тривалістю періоду, протягом якого соняшник вирощується. По мірі зростання цього періоду, зростає і негативний вплив. Досліджуючи фітосанітарний стан посівів, було встановлено, що рослини соняшнику уражує комплекс збудників хвороб. Найбільшої шкоди завдають пероноспороз (*Plasmopara helianthi*) та біла гниль (*Whetzelinia sclerotiorum*). Зустрічалися випадки ураження рослин сірою гниллю, іржею, фомозом, фомопсисом. Рослин, уражених квітковим паразитом – вовчком (*Orobancha cumana*) – виявлено не було[2].

Висновок: на підставі проведених досліджень допустимим порогом насичення польових сівозмін соняшником у лівобережному Лісостепу України слід вважати частку в 20 відсотків до загальної посівної площі. За високої культури землеробства, дотриманні науково обґрунтованих сівозмін, використанні високопродуктивних, стійких до ураження хворобами гібридів, таке насичення ним сівозміни не супроводжується помітним зниженням продуктивності як його самого, так і інших культур сівозміни.

ЛІТЕРАТУРА

1. Браженко, І. Оптимальні сівозміни Лісостепу / І. Браженко, Л. Браженко // Пропозиція : Інформаційний щомісячник. Український журнал з питань агробізнесу. - 2005. - №3. - С. 38-41
2. Манько Л. А. Ступінь насичення сівозмін соняшником та його вплив на розповсюдження хвороб // Вісник Полтавської державної аграрної академії -№2,-2010- С.183-185.